...начал узнікаць першыя бібліятэкі, якія ўвайшлі ў сучасную Мінскую раённую цэнтралізаваную сістэму. Ужо ў 1921 годзе адчыняецца хата-чытальня ў вёсцы Анопаль. Кнігі для яе сабралі мясцовыя камсамольцы і адзін з іх — А.Ламака, які і стаў першым хатнікам. Ствараецца клуб імя Ламаносава ў Дубіцкай Слабадзе з адзіным пакоем-чытальняй з кніжным фондам, сабраным мясцовымі жыхарамі. 1924 год. На Міншчыне ўтвараецца Заслаўскі раён, і ў Заслаўі адчыняецца раённая цэнтральная бібліятэка. У 1934 годзе ствараецца Мінскі раён. У ім налічваецца 57 бібліятэк, размешчаных у хатах-чытальнях і школах з агульным фондам 17 120 кніг.

За гады Вялікай Айчыннай вайны ўсе культурныя ўстановы былі разбураны, бібліятэкі разрабаваны. Кіраўніцтва рэспублікі да канца 1944 года абавязала абнавіць работу палітасветустаноў, прадугледзеўшы ў планах аднаўлення гаспадаркі раёнт і абсталяванне будынкаў хат-чытальняў, бібліятэк, раённых дамоў культуры і абласных дамоў народнай творчасці. У год Вялікай Перамогі Мінская раённая цэнтральная бібліятэка пераехала ў Астрашыцкі Гарадок і ў 1947 годзе ў сваім фондзе мела 5 484 экз. кніг і абслугоўвала 70 чытачоў. У раёне ствараюцца новыя і новыя бібліятэкі. 1964 год. На базе Заслаўскай гарпасялковай бібліятэкі зноў арганізоўваецца Мінская раённая цэнтральная бібліятэка. На пачатак 1975 года ў Мінскім раёне працуе 54 бібліятэкі з кніжным фондам 419 463 экземпляраў, колькасць чытачоў узрасла да 28 889 чалавек. Працавала перасоўная бібліятэка для абслугоўвання жыхароў аддаленых населеных пунктаў. Праз гады ствараецца Мінская цэнт-

Праваднікі культуры на вёсцы

Сёння Мінская раённая цэнтральная бібліятэка — інфармацыйна-метадычны цэнтр з высокакваліфікаванымі спецыялістамі, камп'ютэрызаванымі бібліятэчнымі працэсамі, выхадам у Інтэрнэт, арганізаваным рабочым месцам для карыстальнікаў, бібліятэчным фондам

звыш 45 тыс. экз. дакументаў, электронным каталогам, утульнымі заламі, цікавымі выставамі, вялікай упрыгожанай добраўпарадкаванай тэрыторыяй. Усяго гэтага ўдалося дабіцца дзякуючы намаганням шматлікіх пакаленняў людзей, якія аддана працавалі, з любоўю адносіліся да сваёй справы.

...наша жыццё, уносяць камфорт і зручнасць у чытанне для карыстальнікаў, канкурэнцыю для бібліятэк, тым самым выклікаюць у бібліятэкараў імкненне знаходзіць новыя формы работы для прыцягнення чытачоў. Аднойчы прачытаўшы "жывую" кнігу, ты запомніш яе на ўсё жыццё. Падцвярджэннем гэтаму служаць прачытаныя кнігі і меркаванні кіраўнікоў устаноў і дэпутатаў Міханавіцкага сельсавета. Мы зрабілі з імі своеасаблівае апытанне. Так, старшыня Міханавіцкага сельвыканкама Святлана Уладзіміраўна Давальцова на пытанне "Па якім творы вы хацелі б зняць кінафільм?" адказала: "Па аповесці А.П.Чэхава "Цветы запоздалые". У гэтай аповесці адлюстраваны мудрасць жыцця. Цаніце час! Цаніце тых, хто каля вас. Не адкладайце нічога на потым, жывіце зараз і сучасным. Калі хто не чытаў гэты твор, раю пачытаць. Думаю, усім спадабаецца". А вось меркаванне Уладзіміра Мікалаевіча Гарбацэвіча, начальніка Мінскага УМГ "Газпром Трансгаз Беларусь", дэпутата Мінскага абласнога Савета дэпутатаў: "Мемуары маршала Жукава. Вялікі чалавек і вялікі палкаводзец, стратэг і цалкам неардынарная асоба. Ён напісаў кнігу так, як лічыў патрэбным. Усё яго жыццё звязана з арміяй, аб гэтым ён і расказваў, аб подзвігу савецкіх салдат, аб гераізме, храбрасці, самаадданасці. Лёгка чытаецца, шмат дакладнай інфармацыі, займальны сюжэт. Ёсць кнігі-аднадзнеўкі, выйдуць у свет, знойдуць свайго чытача, выканаюць сваю задачу і забудуцца. Кніга Жукава прызвана жыць вельмі доўга".

— Аксана Ільінічна, якія у вас адносіны да кнігі і чытання?

— Адкажу паэтычнымі радкамі:
Отраженье исчезнувших лет,
Обличенье житейского ига,
Вечных истин немеркнущий свет –
Это – книга...

Гэтыя строкі поўнасцю адлюстроўваюць мае адносіны да кнігі і чытання: ад класікі, гістарычнай літаратуры да фантастыкі і фэнтэзі... У кожным творы — невычарпальная крыніца ведаў. Чытаць патрэбна ўсё, і чым больш мы чытаем, тым больш пазнаём і разумеем. Рэкамендую пачытаць рубаі "Кніга мудрасці" Амара Хайяма , якая адрозніваецца аднachасова выключнай мудрасцю, дзёрзкасцю і іроніяй.

Кадры вырашаюць усё!

— Калі ласка, можна пазнаёміцца з вашымі невялічкімі калектывамі аддзелаў і асноўнымі напрамкамі іх дзейнасці?

— Пачну з аддзела камплектацыі і апрацоўкі літаратуры. Менавіта адсюль пачынаецца шлях кнігі да чытача. Перад аддзелам стаіць нялёгкая задача: адабраць з вялікага патоку выдавецкай прадукцыі літаратуру,

аддзеле абслугоўвання і інфармацыі. Узначальвае аддзел Вераніка Іванаўна Раманоўская, якая ніколькі не шкадуе, што некалькі год таму назад прыйшла працаваць у бібліятэку з пасады выхавацеля дзіцячага сада. Працуюць у аддзеле і маладыя, і аксакалы сваёй прафесіі. У 2011 годзе маладым спецыялістам прыйшла працаваць Наталля Генадзьеўна Ксяндзова, галоўны бібліятэкар, з новымі перспектыўнымі ідэямі, інавацыйнымі поглядамі, якія з вялікай радасцю ўкараняе ў работу. Настаўнікамі для іх служаць іх калегі, адп-

рацаваўшыя больш за трыццаць гадоў, Зоя Васільеўна Ратунова і Наталля Канстанцінаўна Буйноўская. Вельмі прыемна заходзіць у прыбранае памяшканне, на добраўпарадкаваную тэрыторыю, а гэта работа калектыва аддзела матэрыяльна-гаспадарчага забеспячэння, узначальвае які Людміла Кліменцьеўна Акіншава. Хто бескарысна паклапоціцца пра наша здароўе, хто забяспечыць наш адпачынак, хто адстойвае нашы правы? Зразумела, Святлана Уладзіміраўна Коўзелева, бібліятэкар аддзела маркетынга, а па сумяшчальніцтву старшыня прафсаюзнай арганізацыі бібліятэчных ра-